

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. София, 03.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8659** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. С. А. срещу Решение от 25.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по НАХД № 4014 по описа за 2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 547/23.07.2012г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните - С.-град. С последното на касатора, на основание чл.44, ал.1 от Закона за храните /ЗХ/ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева за нарушение на чл.20, ал.1, т.3 ЗХ.

Касаторът претендира отмяната на обжалваното решение като твърди, че същото е необосновано и неправилно и при постановяването му са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. На първо място твърди, че безспорно е доказан характера на процесните 8 броя вафли, а именно, че същите са мостри, онагледяващи разновидностите на предлаганите за продажба в магазина вафли "М.", които са поставени на недостъпно за клиентите място, както и че са залепени с тиксо към картонена поставка. На следващо място твърди, че наказателното постановление страда от съществени формални нарушения - нарушението и нарушителя са описани по начин, който не позволява индивидуализацията им като не става ясно нито кой е

нарушителят, нито къде е установено нарушението, нито обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават, с което е нарушено изискването на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. На трето място касаторът сочи, че не е ясно от наказателното постановление която точно разпоредба е приел, че е нарушена административно-наказващият орган, поради което съдът в обжалваното решение по тълкувателен път е извел, че фактите сочат на нарушение на чл.48, ал.1 ЗХ. На четвърто място касаторът претендира маловажност на нарушението и сочи, че е извършено за първи път, поради което намира наложената санкция за несъразмерно голяма и явно несправедлива като моли да бъде намален размера на наложената глоба. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв.К., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба - Областна дирекция по безопасност на храните С.-град, чрез адв.Р. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Намира обжалваното решение за правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за частична основателност на касационната жалба досежно размера на наложената административна санкция.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения: По делото от въззивната инстанция е установено, че при извършена на 03.07.2012г. проверка от контролните органи на ОДБХ, в магазин за хранителни стоки, находящ се [населено място], [улица], [жилищен адрес] стопанисван от [фирма], се предлагат продукти с изтекъл срок на годност - 8 бр. трайни захарни пакетирани изделия - вафли "М.", различен асортимент, съответно с годност до 05.2010г., 12.10.2011г., 03.2011г., 05.2010г., 09.2011г., 28.09.2011г. За извършената проверка бил съставен Констативен протокол № 538/03.07.2012г. На И. С. А. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 000907/420 от 03.07.2012г. за нарушение на чл.20, ал.1, т.3 ЗХ. Въз основа на акта от директора на ОДБХ С.-град е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл.44, ал.1 ЗХ е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева. Тази фактическа обстановка съдът установил от събраните по делото доказателства, показанията на свидетелите Н. Р. и Д. А..

При така установените факти съдът е обосновал извод за осъществен от касатора състав на административното нарушение по чл.20, ал.1, т.3 ЗХ, тъй като на 03.07.2012г. е предлагал стоки с изтекъл срок на годност, в качеството му на управител на магазина е извършил пускане на пазара /предлагал е за продажба/ на храна, предназначена за консумация от хора, с изтекъл срок на годност. Поради това, че срокът на годност на хранителните изделия е изтекъл много преди датата на извършване на проверката, съдът е приел, че не е налице маловажен случай и не са налице предпоставки за прилагане разпоредбата на чл.28 ЗАНН. По отношение размера на наложеното наказание съдът е обосновал извод, че същият не може да бъде намален, тъй като административно-наказващият орган е определил и наложил глоба в минимално предвидения в санкционната норма на чл.48, ал.1 ЗХ - 1000 лева.

Така постановеното решение е незаконосъобразно.

Разпоредбата на чл.20, ал.1, т.3 ЗХ забранява пускането на пазара на храна, която е негодна за консумация от хората. Негодна за консумация от хората, според § 1, т. 34 от Допълнителните разпоредби на ЗХ, е храна, която е неподходяща за употреба според нейното предназначение вследствие на замърсяване, микробиологични промени, развала, изтекъл срок на трайност или нарушена цялост на опаковката, а "пускане на пазара", според § 1, т.53 ДР ЗХ е притежание с цел продажба, включително предлагането за продажба, или всяка друга форма на прехвърляне, независимо дали срещу заплащане или не, както и самата продажба, дистрибуция и другите форми на прехвърляне на храните.

От своя страна санкционната разпоредба на чл.44, ал.1 ЗХ, посочена в наказателното постановление и под която е подведено извършеното нарушение, предвижда, че който произвежда, търгува или внася в страната храни, които не отговарят на изискванията на този закон или на подзаконовите актове по прилагането му, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв., а при повторно извършване на същото нарушение - с глоба от 2000 до 4000 лв. Ал.2 на същата разпоредба предвижда, че за нарушение по ал.1, извършено от юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 4000 лв., а при повторно нарушение - от 4000 до 6000 лв. В обжалваното решение въззивната инстанция е обосновала извод, че с извършеното от касатора нарушение на чл.20, ал.1, т.3 ЗХ обуславя налагане на административно наказание по чл.48, ал.1 с.з. Посочената норма предвижда налагане на административно наказание "глоба" в размер от 500 лева до 1000 лева за този, който наруши разпоредбите на този закон или наредбите по прилагането му, извън случаите по чл. 38 - 47, а в случаите, когато нарушението по ал.1 е извършено от юридическо лице или едноличен търговец - имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв.

Анализа на посочените разпоредби сочи, че задължени лица - адресати на нормата на чл.20, ал.1, т.3 ЗХ във вр. с § 1, т.53 ДР ЗХ са тези, които притежават с цел продажба храни, негодни за консумация от хората. Същите могат да бъдат физически и юридически лица. Разпоредбата на чл.20, ал.1, т.3, съпоставена с обстоятелствата по делото, налага извода, че е следвало да бъде ангажирана отговорността на едноличния търговец, доколкото именно той /и по този факт не се спори между страните/ стопанисва магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [улица], бл.163. Аргументи в тази насока се съдържат в санкционната разпоредба на чл.44, ал.1 ЗХ, в която се прави разграничение според субектите на нарушението и по ал.1 се налага глоба на физическите лица, а по ал.2 имуществена санкция на юридическите лица и едноличните търговци. Същественото в случая е да се установи дали физическото лице е адресат на вмененото с нормата задължение, като настоящият състав намира, че след като търговския обект се стопанисва и експлоатира от ЕТ, следва да бъде ангажирана именно неговата административнонаказателна отговорност.

Районният съд неправилно е приложил материалния закон, като не е изследвал въпроса дали санкционираното лице в конкретната хипотеза е субект на нарушението, което се твърди, че е извършил, поради което оспореното решение и потвърденото с него наказателно постановление следва да се отменят.

Искането на касатора за присъждане на разноски съдът намира за неоснователно. Съгласно ТР № 2 от 03.06.2009г. на ОС на ВАС по тълк. д. № 7 от 2008г.,

административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 25.06.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав по НАХД № 4014 по описа за 2013г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 547/23.07.2012г., издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните - С.-град, с което на И. С. А. на основание чл.44, ал.1 от Закона за храните /ЗХ/ е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1000 лева за нарушение на чл.20, ал.1, т.3 ЗХ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.